

Sygn. akt IV Ca 48/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Mariusz Struski (spr.)

Sędziowie SO: Andrzej Jastrzębski, Mariola Watemborska

Protokolant: st. sekr. sądowy Beata Cichosz

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2013 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa M. P. i B. H.

przeciwko (...) S.A. w K.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji powodów od wyroku Sądu Rejonowego
w Człuchowie z dnia 24 października 2012r., sygn. akt I C 88/11

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że :

1. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy w Kielcach dnia 27 października 2007 r. sygn. akt I Nc 510/07 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności, w zakresie dotyczącym M. P. i B. H., ponad zasądzoną należność w kwocie 2.397,04 zł (dwa tysiące trzysta dziewięćdziesiąt siedem złotych 04/100) i w zakresie ustawowych odsetek od należności przekraczających tę kwotę a w pozostałym zakresie oddala powództwo ;

2. zasądza od pozwanego (...) S.A. w K. solidarnie na rzecz powodów M. P. i B. H. kwotę 1.691,90 zł (jeden tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt jeden złotych 90/100) tytułem zwrotu części kosztów procesu;

II. zasądza od pozwanego solidarnie na rzecz powodów kwotę 2.150 zł (dwa tysiące sto pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt IV Ca 48/13

UZASADNIENIE

Powodowie M. P. oraz B. H. wnieśli przeciwko (...) SA w K. pozew o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności: nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy w Kielcach z dnia 27.10.2007r., sygn. akt I Nc 510/07 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w zakresie dotyczącym obojga powodów w całości, wskazując w uzasadnieniu że pozwany wszczął postępowanie egzekucyjne przeciwko powodom oraz D. P. domagając się od nich solidarnie kwoty 18.966,54 zł. Według powodów prowadzenie egzekucji jest niezasadne, albowiem wierzytelność pozwanego wygasła. Trzeci dłużnik – D. P. - złożyła zarzuty przeciwko nakazowi zapłaty i w efekcie wygrała sprawę co do kwoty 4.582,20 zł. Nadto Sąd Okręgowy w Kielcach jako Sąd II instancji wyrokiem z dnia 10.09.2010r. zasądził od (...) Handlowe sp. z o.o. na jej rzecz koszty procesu w wysokości 2.185,16 zł. Wyrok ten, zapadły na korzyść jednego z dłużników solidarnych, zwalnia

współdłużników, jeżeli uwzględnia zarzuty im wspólne. Powodowie wskazali też, że po zakończeniu postępowania przed Sądem Okręgowym w Kielcach D. P. dokonała potrąceń jej wierzytelności z wierzytelnością pozwanego wynikającą z wyroków Sądów obu instancji, a przedmiotowe potrącenie doprowadziło do umorzenia wierzytelności pozwanego w całości ze skutkiem również dla powodów. D. P. do potrącenia przedstawiła swoje wierzytelności do pozwanego z tytułu noty uznaniowej L.(...) na kwotę 4.577,63 do wysokości tej kwoty oraz z tytułu nierozliczonej kaucji w wysokości 165,09 zł. do wysokości 4.57 zł. Powodowie wskazali również w jaki sposób Sądy w Kielcach uznały poszczególne należności.

Pozwany (...) S.A. w K. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, podnosząc w uzasadnieniu, że na skutek zarzutów D. P. Sąd Okręgowy w Kielcach utrzymał nakaz zapłaty z dnia 27.10.2007r. w stosunku do D. P. co do kwoty 4.582,20 zł. Niniejszy pozew stanowi próbę niedopuszczalnego ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy. Pozwany podkreślał, że nakaz zapłaty przeciwko powodom został wydany na podstawie weksla i w związku z tym mają zastosowanie przepisy ustawy prawo wekslowe. Powołany przez powodów zarzut potrącenia jako zarzut wspólny z dłużnikiem D. P. jest bezpodstawny z uwagi na fakt, że zarzut ten należy do zarzutów osobistych dłużnika. Z ostrożności procesowej pozwany podniósł, że D. P. wniosła o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego z uwagi na fakt, iż dokonała potrącenia wierzytelności przysługujących pozwanemu zasądzonych nakazem zapłaty i utrzymanych wyrokiem Sądu Okręgowego w Kielcach. Tymczasem, jeśli ma ona jakieś roszczenia wobec pozwanego, to powinna o te roszczenia wystąpić do Sądu, a nie dążyć do merytorycznego rozpoznania powództwa o zapłatę w drodze powództwa przeciwegzekucyjnego. Pozwany wskazał nadto, że powodowie powinni udowodnić też, że kwota, na jaką dokonuje D. P. potrącenia, jej przysługuje i dodatkowo wskazać dokument, z którego wywodzi swoje roszczenie. Pozwany podniósł też zarzut przedawnienia roszczeń D. P. przedstawionych do potrąceń.

Rozpoznający sprawę w I instancji Sąd Rejonowy ustalił, że (...) Handlowej Sp. z o.o. w K., poprzednik prawny (...) S.A. w K. złożył przed Sądem Rejonowym w Kielcach przeciwko powodom M. P., B. H. oraz D. P. pozew w postępowaniu nakazowym o zapłatę kwoty 18.966,54 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29.08.2007r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania. Sąd Rejonowy w Kielcach Wydział I Cywilny w sprawie o sygn. akt I Nc 510/07, nakazem zapłaty z dnia 26.10.2007r. zasądził solidarnie od w/w kwotę dochodzoną pozvem. W przepisany terminie tylko pozwana D. P. wniosła zarzuty od powyższego nakazu. W stosunku do powodów M. P., B. H. nakaz uprawomocnił się, albowiem nie zaskarżyli oni orzeczenia.

W dniu 24.03.2010r. Sąd Rejonowy w Kielcach w sprawie o sygn. akt V GC 1291/08 wydał wyrok, w którym utrzymał w mocy w/w nakaz zapłaty co do kwoty 17.375,95 zł i odsetki od tej kwoty i koszty procesu, uchylił nakaz zapłaty w pozostałym zakresie i powództwo oddalił. Od przedmiotowego wyroku D. P. odwołała się i w przepisany terminie wniosła apelację. Na skutek tej apelacji Sąd Okręgowy w Kielcach Wydział VII Gospodarczy wydał, w sprawie o sygn. akt VII Ga 92/10, w dniu 10.09.2010r. wyrok w którym zmienił zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że utrzymał w mocy nakaz zapłaty wydany przez Sąd Rejonowy w Kielcach Wydział I Cywilny w dniu 26.10.2007r., sygn. akt I Nc 510/07 w stosunku do D. P. co do kwoty 4.582,20 zł i odsetki ustawowe od tej kwoty.

Jak ustalił dalej Sąd Rejonowy D. P. złożyła pozwanemu pismo z dnia 26.10.2010r., w którym zawarła oświadczenie o potrąceniu kwoty 165,09 zł tytułem nierozliczonej kaucji oraz kwotę 4.577,63 zł tytułem noty uznaniowej L.(...). Pismem procesowym z dnia 17.12.2010r. pełnomocnik powódki poinformował pozwanego, że podtrzymuje stanowisko zawarte w piśmie z dnia 26.10. 2010r. (...) S.A. z siedzibą w K. nie ustosunkował się do oświadczenia D. P.. W piśmie procesowym z dnia 25.11.2010r. złożył oświadczenie o potrąceniu swoich wierzytelności.

Sąd I instancji ustalił ponadto, że w kwietniu 2011r., na skutek wniosku egzekucyjnego pozwanego z dnia 25.03.2011r., Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Człuchowie wszczął postępowanie egzekucyjne przeciwko powodom M. P., B. H. i D. P..

Mając na uwadze tak ustalony stan faktyczny sprawy Sąd Rejonowy w Człuchowie, oddalając powództwo M. P. i B. H., zasądził solidarnie od powodów na rzecz pozwanego (...) S.A. w K. kwotę 2.417 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd Rejonowy poprzedził wydanie powyższego wyroku rozważaniami prawnymi, w których oparł się na przepisach art. 840 § 1 pkt 2 kpc, art. 375 kc, art. 499 kc, art. 91 kc i art. 502 kc. Sąd Rejonowy nie zaakceptował stanowiska pozwanego o tym, że przepisy prawa wekslowego oraz charakter prawny zobowiązania wekslowego wykluczają możliwość zastosowania art. 375 § 2 kc w odniesieniu do sytuacji prawnej dłużników solidarnych, że solidarność dłużników wekslowych przewidziana w art. 47 prawa wekslowego znacząco różni się od solidarności biernej uregulowanej w przepisach kodeksu cywilnego. Zdaniem Sądu I instancji powodowie mogli domagać się pozbawienia wykonalności wydanego przeciwko nim na rzecz pozwanego nakazu zapłaty, powołując się na zarzut wspólny wszystkim współwystawcom weksla. Jednocześnie Sąd musi uwzględnić fakt wydania wyroku na korzyść jednego z dłużników pod warunkiem jednak, że wyrok ten uwzględnia zarzuty im wspólne. W konsekwencji Sąd Rejonowy ustalając, w oparciu, o jakie zarzuty nastąpiło oddalenie w części powództwa co do D. P., w szczególności, czy powołany zarzut jest wspólny i czy wyrok, na który strona się powołała uwzględnia go, stwierdził, że podstawą wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach był brak wykazania przesłanek warunkujących odpowiedzialność odszkodowawczą pozwanej, to, że powód (...) SA) nie wykazał swojego roszczenia, nie zostało ono udowodnione co do roszczeń, które podlegały oddaleniu. Jednocześnie Sąd Rejonowy uznał, że oddalenie powództwa D. P. przez Sąd Okręgowy w Kielcach nie nastąpiło z powodu nie istnienia zobowiązania. Ponadto okoliczność, że w stosunku do D. P. powództwo zostało w części oddalone z przyczyn formalnych, procesowych, nie może stanowić zarzutu wspólnego współdłużników solidarnych. Powództwo w stosunku do D. P. zostało oddalone nie na podstawie zarzutu braku podstaw do obciążenia dłużników, lecz z przyczyn formalnych, tj. nie wykazania powództwa.

Nadto w związku z tym, że powodowie powołali się na okoliczność, iż D. P. dokonała potrąceń jej wierzytelności z wierzytelnością pozwanego, Sąd Rejonowy stwierdził, że to jej oświadczenie nie wywołało żadnych skutków prawnych albowiem zostało ono złożone przez pełnomocnika procesowego, było typowym pełnomocnictwem procesowym, a w toku postępowania powódka nie przedstawiła i nie wykazała umocowania do dokonywania w jej imieniu czynności prawa materialnego, a i również pełnomocnik procesowy powódki nie wykazał, aby zostało mu udzielone pełnomocnictwo do dokonania tej czynności prawa materialnego, w sposób wyraźny, bądź istniały okoliczności uzasadniające przyjęcie, że umocowanie takie zostało udzielone w sposób dorozumiany. Brak jest również dowodów świadczących o tym, że oświadczenie powódki D. P. doszło do adresata, czyli do pozwanego. Zdaniem Sądu I instancji D. P. nie udowodniła też w sprawie I C 77/11 wierzytelności przedstawionych do potrącenia, tym bardziej, że miało to istotne znaczenie z uwagi na wielość stosunków obligacyjnych łączących strony.

Także zarzut przedawnienia wierzytelności przedstawionych do potrącenia przez powódkę, podniesiony przez pozwanego (...) S.A. z siedzibą w K. w toku postępowania nie zasługiwał, w ocenie Sądu I instancji, na uwzględnienie.

Z rozstrzygnięciem Sądu Rejonowego nie zgodzili się powodowie. Wywiedli oni apelację, w której zaskarżyli wyrok Sądu I instancji w pkt 1 w zakresie odmowy pozbawienia wykonalności nakazu zapłaty z dnia 27.10.2007r. ponad kwotę 2397,04 zł oraz w pkt 2 dotyczącym kosztów postępowania. Wyrokowi temu zarzucili naruszenie art. 375 § 2 kc przez błędne uznanie, że zarzuty na podstawie których wystawca weksla D. P., będąca dłużniczką solidarną łącznie z powodami, uzyskała w toku postępowań przed Sądem Rejonowym w Kielcach i Sądem Okręgowym w Kielcach wyrok na jej korzyść, nie są zarzutami wspólnymi również dla powodów, a ponadto podnieśli niezasadne nieuwzględnienie potrącenia kosztów procesu w wysokości 2185,16 zł, mimo zaakceptowania takiego potrącenia zarówno przez pozwanego, jak też przez D. P.. W konsekwencji apelujący domagali się zmiany zaskarżonego wyroku i orzeczenia o pozbawieniu wykonalności przedmiotowego tytułu wykonawczego w zakresie dotyczącym powodowych dłużników ponad zasądzoną należność w kwocie 2397,04 zł i w zakresie ustawowych odsetek od należności przekraczającej tę kwotę, ewentualnie o uchylenie tego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, jak i zasądzenia od pozwanego na rzecz powodów kosztów procesu, w tym kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powodów okazała się zasadna.

Z treści art. 382 kpc wynika, że sąd apelacyjny ma nie tylko uprawnienie, ale wręcz obowiązek rozważenia na nowo całego zebranego w sprawie materiału oraz dokonania własnej, samodzielnej i swobodnej oceny, w tym oceny zgromadzonych dowodów (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17.04.1998r., II CKN 704/97, OSNC 1998 nr 12, poz. 214). Sąd II instancji nie ogranicza się zatem li tylko do kontroli Sądu I instancji, lecz badając ponownie całą sprawę i rozważając wyniki postępowania przed sądem I instancji, władny jest ocenić je samoistnie. Postępowanie apelacyjne jest przeto przedłużeniem procesu przeprowadzonego przez pierwszą instancję, co w konsekwencji oznacza, że nie toczy się on na nowo.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwolił Sądowi rozpoznającemu apelację na konstatację, że dokonane przez Sąd Rejonowy rozstrzygnięcie, jak i wnioski wywiedzione z przeprowadzonego postępowania dowodowego prowadzące do wydania zaskarżonego wyroku nie były całkowicie prawidłowe. Sąd Okręgowy władny był zatem do nieco odmiennej, niż Sąd Rejonowy, oceny prawnej okoliczności powoływanych przez strony w toku postępowania sądowego przed obiema instancjami.

Jednocześnie jednak należało mieć na uwadze, że ustalenia faktyczne Sądu I instancji są prawidłowe, nie były także kwestionowane w wywiedzionym od orzeczenia Sądu Rejonowego środku zaskarżenia. Ustalenia te Sąd odwoławczy czyni podstawą również własnego rozstrzygnięcia, nie zgadzając się z dokonaną przez Sąd I instancji z oceną prawną zgłoszonego w rozpoznawanej sprawie żądania.

Przepis art. 375 kc stanowi w § 1 kc, że dłużnik solidarny może się bronić zarzutami, które przysługują mu osobiście względem wierzyciela, jak również tymi, które ze względu na sposób powstania lub treść zobowiązania są wspólne wszystkim dłużnikom. W doktrynie prawa oraz judykaturze utrwalony jest już pogląd, że zarzuty przysługujące osobiście dłużnikowi solidarnemu wobec wierzyciela - to zarzuty dotyczące wyłącznie osoby tego dłużnika (np. zarzut braku zdolności do czynności prawnych, określonej wady oświadczenia woli) oraz zarzuty wynikające z określonego stosunku tego dłużnika do wierzyciela (np. zarzut zwolnienia z długu, odnowienia, przejęcia długu, odroczenia terminu świadczenia, rozłożenia świadczenia na raty, potrącenia własnej wierzytelności, zrzeczenia się solidarności, przedawnienia, ziszczenia się warunku rozwiązującego lub nieziszczenia się warunku zawieszającego). Z kolei zarzuty wspólne wszystkim dłużnikom solidarnym to zarzuty, na które może powołać się każdy z tych dłużników. Są one wspólne dla wszystkich dłużników ze względu na sposób powstania zobowiązania - np. zarzut niezachowania przepisanej formy umowy, jej pozorności albo sprzeczności z ustawą, istnienia pierwotnej niemożliwości świadczenia - lub ze względu na treść zobowiązania - np. zarzut zaspokojenia wierzyciela, w szczególności na skutek potrącenia dokonanego przez innego dłużnika solidarnego, wygaśnięcia zobowiązania z innej przyczyny, odroczenia terminu świadczenia wobec wszystkich dłużników (vide: komentarz do art. 375 kc pod red. M. Sychowicza, w: LexPolonica, a ponadto: M. Borkowska, glosa do wyroku SN z dnia 28.01.2010r., I CSK 249/09, jak i wyrok SN z dnia 31.08.1966r., III CR 226/64, OSNC 1967/4/72).

W § 2 omawianego przepisu mowa jest o tym, że wyrok zapadły na korzyść jednego z dłużników solidarnych zwalnia współdłużników, jeżeli uwzględni zarzuty, które są im wszystkim wspólne. Przepis ten ułatwia obronę dłużnikom solidarnym przed roszczeniami wierzyciela i zapobiega wydaniu różnych wyroków przeciwko tym dłużnikom, jeżeli przysługują im wspólne zarzuty.

W rozpoznawanej sprawie podzielić należało pogląd Sądu Rejonowego, że także wekslowi dłużnicy solidarni mogą powoływać się ze skutkiem prawnym na przepis art. 375 § 2 kc - tym bardziej, że pogląd ów znajduje oparcie w akceptowanym również przez Sąd odwoławczy stanowisku Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z dnia 28.01.2010r. wydanym w sprawie I CSK 249/09, zgodnie z którym prawomocny wyrok oddalający powództwo remitenta wobec jednego z współwystawców gwarancyjnego weksla własnego może stanowić podstawę powództwa przeciwegzekucyjnego współwystawcy (art. 840 § 1 pkt 2 kpc), jeżeli uwzględni zarzuty wspólne wszystkim współwystawcom.

Powyższa konkluzja nie pozwoliła jednak Sądowi I instancji na uwzględnienie powództwa, albowiem na przeszkodzie temu legło przekonanie tego Sądu, że współdłużnik solidarny powodów D. P. uzyskała korzystny dla siebie wyrok

zmniejszający dług do kwoty 4582,20 zł wyłącznie ze względów formalnych, procesowych, co w konsekwencji nie pozwalało Sądowi Rejonowemu – za przepisem art. 375 § 2 kc - przyjąć, że wyrok zapadły na jej korzyść uwzględnił zarzuty wspólne wszystkim współdłużnikom.

Z powyższym stanowiskiem Sądu Rejonowego nie można się zgodzić. Jakkolwiek prawidłowo badał on, na jakiej podstawie powództwo D. P. w sprawie zawisłej najpierw przed Sądem Rejonowym w Kielcach, a następnie na skutek jej apelacji – przed Sądem Okręgowym w Kielcach, zostało w części oddalone, jednak wnioski, jakie w wyniku tej analizy wywiódł nie są prawidłowe. W sprawie ma bowiem to znaczenie, że oddalenie powództwa wywiedzionego przeciwko współdłużnikowi solidarnemu (D. P.) w części nastąpiło z tej przyczyny, że powód (w niniejszej sprawie pozwany) nie udowodnił swojego roszczenia w tej części, przy czym istotne jest, że kwestia ta ma, nie, jak to przyjął Sąd Rejonowy, charakter formalny, lecz charakter materialnoprawny. Formalnoprawny charakter miałoby przykładowo zagadnienie właściwości miejscowej sądu, wartości przedmiotu sporu, nieopłacenia pozwu, apelacji itp. Dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy istotnym natomiast pozostaje, że D. P. wywiodła skuteczne w przeważającej części zarzuty od nakazu zapłaty z dnia 26.10.2007r., które pomogły w zmniejszeniu długu z kwoty 18.966,54 zł do, w ocenie Sądu Rejonowego, kwoty nieudowodnionej przez powoda (tu: pozwanego) w wysokości 4.582,20 zł. Rację mają zatem apelujący, że rozstrzygnięcie w tym zakresie Sądu Okręgowego w Kielcach ma charakter merytoryczny, a nie formalny. Wprawdzie rodzi się na jego gruncie kwestia formalna w znaczeniu braku skutecznie przeprowadzonych wniosków dowodowych, niemniej jednak zagadnienie to ma znaczenie wtórne, nieistotne z punktu widzenia niniejszego rozstrzygnięcia. W konsekwencji istnieją wystarczające podstawy do tego, by zarzuty podnoszone przez D. P. przed Sądem Rejonowym w Kielcach i Sądem Okręgowym w Kielcach, na skutek których doszło do wydania wyroku w części na jej korzyść, uznać za zarzuty wspólne przysługujące wszystkim współdłużnikom, a zatem i powodom w niniejszej sprawie. Istnieją przeto podstawy prawne do dania powodom – na mocy art. 375 § 2 kc - ochrony prawnej na równi ze współdłużnikiem solidarnym – D. P.. Zarzut odnoszący się do kwestii nieudowodnienia całości zobowiązania ze stosunku podstawowego wiąże w sposób pozytywny dłużników solidarnych zobowiązanych ze stosunku wekslowego.

Jako drugi zarzut apelacyjny powodowie podnieśli okoliczność, że Sąd Rejonowy niezasadnie skupił się wyłącznie na potrąceniu wierzytelności D. P. z noty uznaniowej, pominał zaś całkowicie kwestię potrącenia kosztów procesu w wysokości 2185,16 zł zasądzonych na jej rzecz przez Sąd Okręgowy w Kielcach. Zarzut ten jest słuszny. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Kielcach na rzecz D. P. zostały zasądzone od pozwanego koszty procesu w tejże wysokości. Tymczasem, jak wynika z pisma (...) Handlowe Sp. z o.o. z dnia 25.11.2010r. (vide: akta Km 1057/2011) dokonał on potrącenia przysługującej mu od tej współdłużniczki solidarnej wierzytelności z wierzytelnością w kwocie 2185,16 zł jej przysługującą od pozwanego. Istotnym było, że żadna ze stron niniejszego postępowania okoliczności tej nie kwestionowała, ani nie zdołała podważyć. Potrącenie to było zatem skuteczne, dokonane zgodnie przez D. P. i pozwanego w niniejszej sprawie, nadto zostało uwzględnione w treści wniosku egzekucyjnego złożonego do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Człuchowie przez pozwanego (vide: wniosek egzekucyjny z dnia 25.03.2011r. – akta Km 1057/2011).

Skoro, jak była o tym mowa powyżej, istnieje w świetle ostatniego orzecznictwa Sądu Najwyższego możliwość odwoływania się przez dłużników solidarnych zobowiązanych wekslowo do wspólnych zarzutów przysługujących wszystkim dłużnikom, skutkiem czego było również zwolnienie z mocy wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach zapadłego na korzyść D. P. współdłużników M. P. i B. H. do kwoty 4.582,20 zł, a ponadto zarzut potrącenia dokonanego przez innego dłużnika solidarnego co do zasady jest też takim zarzutem wspólnym, powództwo podlegało uwzględnieniu w takim zakresie, w jakim żądała tego strona powodowa w środku zaskarżenia.

Konsekwencją powyższych konkluzji prawnych stała się konieczność zmiany zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego poprzez pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy w Kielcach w dniu 26.10.2007r. sygn. akt I Nc 510/07 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w zakresie dotyczącym M. P. i B. H., ponad zasądzoną należność w wysokości 2.397,04 zł, o czym Sąd Okręgowy orzekł, jak w pkt I.1, mocą art. 386 § 1 kpc, i oddalenia powództwa w pozostałym zakresie na podstawie art. 385 kpc.

Wobec ustalenia, że powodowie w I instancji wygrali sprawę w 70%, zaś przegrali ją w 30%, dokonano, jak w pkt I.2 wyroku, zmiany orzeczenia Sądu Rejonowego również w przedmiocie kosztów. Na podstawie art. 99 kpc i art. 100 kpc oraz § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) Sąd Okręgowy zasądził od pozwanego solidarnie na rzecz powodów kwotę 1691,90 zł tytułem zwrotu części kosztów procesu.

Jednocześnie uznając, że apelacja została wygrana przez powodów w całości, Sąd II instancji orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego, jak w pkt II, na podstawie art. 108 § 1 według zasady z art. 98 § 1 kpc, uwzględniając § 12 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 5 ww. rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości.